

**ŁÓDZKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Łódź, 07.03.2025 r.

Nr akt: DS.8361.270.2024

DECYZJA DS.KPO.1.2025

Na podstawie *art. 56 ust. 1 pkt 10c i 12 w związku z art. 57 pkt 4 i art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 927 ze zm.)*, zwanej dalej „ustawą o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi” i *art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572)*, zwanej dalej „kpa” po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego

**Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
nakłada na przedsiębiorcę**

„.....” „.....”
z siedzibą w
ul. nr
...-....

karę pieniężną w wysokości 2 000,00 zł (słownie złotych: dwa tysiące⁰⁰/₁₀₀) z tytułu:

- niepobrania opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego, wbrew postanowieniom *art. 40a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi*,
- nieuwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie
 - ✓ dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych oraz recyklingu odpadów opakowaniowych,
 - ✓ właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
 - ✓ znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach w kontrolowanej placówce handlu detalicznego,

wbrew postanowieniom *art. 42 ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi*.

Uzasadnienie

W dniach od 18 do 23 września 2024 r. na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli wydanego przez Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej numer DS.8361.270.2024 z dnia 18.09.2024 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi, Delegatury w Sieradzu przeprowadzili kontrolę w sklepie spożywczo - przemysłowym Nr w przy ul. nr, ...-.... należącym do przedsiębiorcy „.....” „.....” z siedzibą w ul. nr ..., ...-.... .

Kontrolę przeprowadzono na podstawie przepisów:

- art. 3 ust. 1 pkt 1, 2 h i 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312 ze zm.), zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej”,
- art. 54 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,
- art. 11 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniającego dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz. Urz. UE L z 2019 r, Nr169 str.1),
- art. 3 b ust. 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz opłacie produktowej (t. j. Dz.U z 2024 r., poz.433 ze zm.)

w obecności - osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy.

W toku kontroli inspektorzy WIIH w Łodzi, Delegatury w Sieradzu dokonując zakupu kontrolnego zapakowali produkty posiadające opakowania jednostkowe (2 puszki a' 415 g karmy dla psów z kurczakiem i warzywami oraz 1 opakowanie a' 190 g mieszanki kompotowej) w bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego. Z uwagi na fakt, iż torby te nie służyły do zapakowania towarów oferowanych luzem, ani ich użycie nie było wymagane ze względów higienicznych przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego powinien pobrać za nie opłaty recyklingowe, czego nie uczynił.

Ponadto w czasie kontroli ustalono, że w żadnym miejscu w sklepie spożywczo - przemysłowym Nr przy ul. w nie było informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie: dostępnych systemów zwrotu i zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych oraz recyklingu odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach.

Zgodnie z art. 54 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami nadzór nad przestrzeganiem przepisów art. 40a, art. 41 oraz art. 42 ww. ustawy sprawuje Inspekcja Handlowa.

..... - osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanego przedsiębiorcy w trakcie kontroli poinformowała, że niepobieranie opłaty recyklingowej za bardzo lekkie torby foliowe wykorzystywane do innych celów niż pakowanie towarów „luzem”, a także brak informacji o sposobie postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi wynikał z jej niewiedzy oraz z faktu, że nikt z o takim obowiązku jej nie poinformował.

Oświadczyła również, że opłata recyklingowa będzie w takich przypadkach w przyszłości pobierana oraz niezwłocznie umieściła w miejscu sprzedaży informację w zakresie gospodarowania opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Ustalenia kontroli zostały udokumentowane w protokole nr DS.8361.270.2024 podpisanym w dniu 23.09.2024 r. przez - osobę upoważnioną do reprezentowania przedsiębiorcy „.....” „.....” z siedzibą w ul. nr, ...-.... .., która nie zgłosiła uwag i zastrzeżeń do sporządzonego protokołu kontroli.

W związku z naruszeniem przepisów *art. 40a ust. 1* oraz *art. 42 ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* w dniu **06.02.2025** r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wszczął postępowanie administracyjne w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na kontrolowanego przedsiębiorcę „.....” „.....” z siedzibą w ul. nr ..., ...-.... .., zwanej dalej „stroną”.

Pismem DS.8361.270.2024 z dnia 06.02.2025 r. strona została poinformowana o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Jednocześnie działając w oparciu o przepis *art. 189 d* ustawy *kpa* wniesiono o przenieście informacji na temat uzyskanych przez przedsiębiorcę korzyści majątkowych lub poniesienia strat w związku z naruszeniem przepisów *art. 40a ust. 1* i *art. 42 ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi*.

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego zostało odebrane przez stronę w dniu 14.02.2025 r.

W dniu 19.02.2025 r. do Delegatury Inspekcji Handlowej w Sieradzu wpłynęło pismo, w którym strona poinformowała, że nie uzyskała korzyści majątkowych ani nie poniosła strat w związku z naruszeniem przepisów *art. 40a ust. 1* i *art. 42 ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi*.

Ponadto w przesłanym piśmie strona odniosła się do przyczyn stwierdzonej nieprawidłowości wyjaśniając, że bardzo lekkie torby były dostępne bezpośrednio przy stanowisku z warzywami i owocami i służyły również do pakowania pieczywa, wyrobów cukierniczych, czy ciastek na wagę. Według strony nie zdarzało się, żeby klienci używali ich do pakowania produktów mających własne opakowanie. Strona podkreśla, że w takich przypadkach proszą oni o torby foliowe „z uszami” lub mające więcej niż 50 mikronów. Wówczas są one podawane wyłącznie przez ekspedientkę i jest za nie pobierana opłata recyklingowa. W celu uniknięcia podobnych uchybień w przyszłości strona poinformowała, że „wszystkie torebki foliowe, łącznie z tymi, które służyły do pakowania warzyw i owoców, będą dostępne tylko u sprzedawcy na prośbę klienta. Dzięki temu łatwiej jest kontrolować w jakim celu są pobierane przez klientów.” Dodała również, że przeszkoliła personel odnośnie pobierania opłaty recyklingowej. W widocznym miejscu została także umieszczona informacja o opakowaniach i odpadach opakowaniowych wymagana *art. 42 ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi*.

Jednocześnie strona w piśmie zawarła prośbę o wzięcie pod uwagę przy ustalaniu kary administracyjnej faktu, że jest małą, która próbuje utrzymać się na rynku w tak trudnych czasach dla handlu tradycyjnego.

Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził:

Ustawa o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi określa wymagania jakim powinny odpowiadać opakowania wprowadzane do obrotu, zasady działania organizacji odzysku opakowań, zasady postępowania z opakowaniami oraz odpadami opakowaniowymi, a także zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej i opłaty recyklingowej. Zgodnie z art. 5 ww. ustawy - przepisy ustawy stosuje się do wszystkich opakowań, niezależnie od zastosowanego do ich wykonania materiału, oraz do powstałych z nich odpadów opakowaniowych.

Inspekcja Handlowa sprawuje nadzór nad przestrzeganiem przepisów ww. ustawy w zakresie między innymi pobierania opłaty recyklingowej oraz obowiązku przekazywania użytkownikom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (art. 54 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi).

Art. 8 pkt 15a ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi definiuje torby na zakupy z tworzywa sztucznego jako torby na zakupy, z uchwytem lub bez uchwyty, wykonane z tworzywa sztucznego, które są oferowane w jednostkach handlu detalicznego lub hurtowego, do których zalicza się:

- a) lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 50 mikrometrów,
- b) bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 15 mikrometrów, które są wymagane ze względów higienicznych lub oferowane jako podstawowe opakowanie żywności luzem, gdy pomaga to w zapobieganiu marnowaniu żywności,
- c) pozostałe torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału równej 50 mikrometrów i większej.

W myśl art. 40 a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce, jest obowiązany pobrać opłatę recyklingową od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego. Natomiast w art. 40a ust. 2 wykazano, że opłaty recyklingowej nie pobiera się od nabywającego bardzo lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.

Zgodnie z art. 42 ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach, jest obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- 1) dostępnych systemów zwrotu i zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych oraz recyklingu odpadów opakowaniowych,
 - 2) właściwego postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,
 - 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach,
- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.

Przepis art. 56 ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi stanowi, że administracyjnej karze pieniężnej zwanej dalej "karą pieniężną", podlega ten, kto:

✓ wbrew przepisowi art. 40a ust. 1 ww. ustawy nie pobiera opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego (pkt 10c),

✓ wbrew przepisowi art. 42 ust. 1 prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, sprzedaje produkty w opakowaniach, nie przekazując użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- a) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,
- b) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- c) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach

- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży (pkt 12).

W art. 57 pkt. 4 ww. ustawy ustawodawca określił wysokość tej kary jako przedział od 500 zł do 20 000 zł. Karę tę wymierza w drodze decyzji administracyjnej, właściwy Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (art. 58 ust. 2 tej ustawy).

W niniejszej sprawie organem właściwym do wymierzenia kary pieniężnej jest Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej.

Analizując zgromadzony materiał Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że strona była odpowiedzialna za pobieranie opłat recyklingowych od nabywających bardzo lekkie torby z tworzywa sztucznego, którzy wykorzystują je do innych celów niż pakowanie żywności luzem lub w przypadku, gdy torba jest konieczna ze względów higienicznych. Strona była również odpowiedzialna za przekazanie konsumentom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. Uwidocznienie informacji o postępowaniu z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w miejscu widocznym i ogólnodostępnym było wymagane ze względu na ważny interes konsumenta, a jej brak powodował, że konsument (bez podejmowania dodatkowych działań) nie uzyskiwał informacji w zakresie właściwego postępowania z opakowaniami. Waga powyższych naruszeń niewątpliwie jest poważna.

Biorąc pod uwagę ustalenia kontroli oraz obowiązujące przepisy Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, iż strona nie zrealizowała ciążącego na niej obowiązku ustawowego nakazującego przedsiębiorcy prowadzącemu jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, pobieranie opłat recyklingowych od nabywających bardzo lekkie torby z tworzywa sztucznego, którzy wykorzystywali je do produktów w opakowaniach jednostkowych oraz przekazywania użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- 1) dostępnych systemów zwrotu i zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych oraz recyklingu odpadów opakowaniowych,
 - 2) właściwego postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,
 - 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach,
- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.

Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w zakresie możliwości zastosowania art. 189f § 1 kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać spełnione, aby organ

mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- pkt 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- pkt 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Obydwie przesłanki wymienione w pkt 1) *art. 189f § 1 kpa* powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie jednej z powyższych przesłanek jest niewystarczające.

Organ wziął pod uwagę, iż strona podjęła działania, by uniknąć uchybień w przyszłości, zobowiązując się do nadzoru nad wykorzystywaniem przez klientów torebek foliowych oraz pobierania w stosownych przypadkach opłaty recyklingowej. Ponadto brakująca informacja o dostępnych systemach zwrotu opakowań i odpadów opakowaniowych oraz recyklingu odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach, została niezwłocznie uzupełniona, w związku z tym przesłanka zaprzestania naruszenia prawa została spełniona.

Mimo tego, że strona usunęła wykazane w toku kontroli naruszenia, to nie można w danej sprawie uznać wagi naruszenia za znikomą. O znikomości wagi naruszenia mówić można w sytuacji, gdy naruszenie wywołało jednostkowe i nieznacznie negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych (*A. Cebera, J.G. Firlus, Komentarz do art. 189f Kodeksu postępowania administracyjnego, [w:] red. H. Knysia-Sudyka, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz., Warszawa 2019*). Brak przestrzegania przez przedsiębiorcę przepisów *art. 40 a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* może prowadzić do niekontrolowanego wykorzystywania opakowań z tworzywa sztucznego, co zwiększa stopień szkodliwości dla środowiska. Brak przekazania informacji wymaganych *art. 42 ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* ma również bezpośredni związek ze szkodliwością dla środowiska. Konsumenci pozbawieni zostali istotnych informacji dotyczących właściwego postępowania z opakowaniami, co powodować może niewłaściwe obchodzenie się z opakowaniami i wpływać negatywnie na proces zmniejszania ilości i szkodliwości dla środowiska materiałów i substancji w nich zawartych.

Zatem oceniając zgromadzony w sprawie materiał Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że nie ma podstaw, aby nieprzestrzeganie przepisów *art. 40a ust. 1 i art. 42 ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* uznać za znikome naruszenie prawa.

Dlatego mimo podjęcia działań przez stronę organ nie może odstąpić od ukarania, ponieważ w sprawie nie zaistniało kumulatywne spełnienie przesłanek umocowujących organ administracji publicznej do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej.

Nie zachodzą również przesłanki do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie *art. 189f §1 pkt 2 kpa*. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub została

prawomocnie ukarana w inny sposób określony w przepisach prawa. Strona prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, również nie podniosła żadnej z powyższych okoliczności.

Dodatkowo Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w zakresie możliwości zastosowania art. 189 f § 2 kpa. Przepis ten wskazuje, że w przypadkach innych niż wymienione w art. 189 f § 1 kpa, jeżeli pozwoli na to spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej w drodze postanowienia może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

„Zaprzestanie naruszenia prawa” o czym mowa w art. 189 f § 1 pkt 1 kpa nie jest tożsame z „usunięciem naruszenia prawa” - art. 189 f § 2 kpa (*por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska rok 2021*). Usunięcie naruszenia prawa to usunięcie skutków naruszenia. W przedmiotowej sprawie nie jest możliwe wyeliminowanie skutków naruszenia prawa, ponieważ zaistniałe naruszenie prawa stwierdzone w toku kontroli, nieodwracalnie pozbawiło konsumentów prawa do uzyskania przed dokonaniem zakupu istotnych informacji dotyczących dostępnych systemów zwrotu i zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych oraz recyklingu odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach. Ponadto stwierdzono, że opłata recyklingowa nie została pobrana i nie jest możliwe wyeliminowanie skutków tego faktu.

Ponadto warunek określony w art. 189 f § 2 kpa nie może być w rozpatrywanej sprawie spełniony, gdyż kara przewidziana w *ustawie o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* pełni funkcję represyjną, a przede wszystkim prewencyjną. Zasadne jest zatem zastosowanie kary pieniężnej, która powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to znaczy właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby obowiązek przestrzegania prawa był spełniony. Sankcja nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną. Powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wszystkie te cele powinny być łącznie uwzględnione.

Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej rozstrzygając w sprawie wziął pod uwagę poniższe przesłanki wymienione w *art. 189d kpa*, tj.:

1. Wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia:

Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w *art. 40a ust. 1* i *art. 42 ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* przez to, że prowadząc jednostkę handlu detalicznego:

- nie pobrała opłaty recyklingowej od nabywającego bardzo lekkie torby z tworzywa sztucznego wykorzystane do zapakowania produktów spożywczych w opakowaniach jednostkowych, niesprzedawanych luzem lub na wagę. Konsument nie powinien otrzymać takiej torby „za darmo”, gdyż jest ona przeznaczona do pakowania produktów luzem lub gdy jest to konieczne ze względów higienicznych. Nadużywanie takich toreb do innych celów ma negatywny wpływ na środowisko.
- sprzedając produkty w opakowaniach, nie przekazywała użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie dostępnych systemów zwrotu i zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych oraz recyklingu odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach. Brak przekazywania tych informacji nabywcom produktów w opakowaniach ma bezpośredni związek z działaniem na szkodę środowiska. Konsumenci nie otrzymali istotnych informacji, dotyczących właściwego postępowania z opakowaniami, co może negatywnie wpływać na proces recyklingu oraz zmniejszania ilości i szkodliwości dla środowiska materiałów i substancji zawartych w opakowaniach i odpadach opakowaniowych.

Powyższe sprawia to, że waga naruszenia jest poważna.

2. Częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara:

Organ kontroli nie stwierdził jak dotąd wcześniejszego naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów *ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* ani innych przepisów z tego zakresu.

3. Uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe:

Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie prowadził wobec *strony* postępowania administracyjnego z tytułu naruszenia przepisów *ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi*.

4. Stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa:

Osoba reprezentująca stronę oświadczyła, że nie była świadoma ciężącego na niej obowiązku wynikającego z *art. 40 a ust. 1 i art. 42 ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi*. Ponadto w toku kontroli wyjaśniła, że nie wiedziała o obowiązkach wynikających z ww. przepisów *ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi*, gdyż strona nie przekazała jej takich informacji.

Jednak to strona jest odpowiedzialna za powstanie naruszenia.

Za dzień naruszenia obowiązków przyjęto dzień rozpoczęcia kontroli, tj. 18.09.2024 r., w którym stwierdzono naruszenie.

5. Działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa:

Strona w toku czynności kontrolnych w dniu 18.09.2024 r. podjęła niezwłocznie dobrowolne działania naprawcze, w tym uwidoczniała w miejscu sprzedaży wymaganą prawem informację o opakowaniach i odpadach opakowaniowych.

6. Wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła:

Strona w piśmie z dnia 18.02.2025 r. oświadczyła, że nie osiągnęła korzyści ani nie poniosła żadnych strat z powodu stwierdzonych w toku kontroli nieprawidłowości.

7. W przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą administracyjna kara pieniężna jest nakładana:

Prześlanka nie ma zastosowania w przedmiotowej sprawie, ponieważ strona nie jest osobą fizyczną.

Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględniając powyższe ustalenia podkreśla, że strona nie spełniła wymogów określonych w *art. 40a ust. 1* oraz *art. 42 ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi*. W takim przypadku organ na przedsiębiorcę, który nie dopełnił wymaganych przepisami obowiązków nakłada, w drodze decyzji, karę pieniężną od 500 zł do wysokości 20 000 zł.

Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej oceniając wagę i okoliczności naruszenia prawa, stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia oraz wyjaśnienia strony uznał, iż administracyjna kara pieniężna w niższym przedziale przewidzianej ustawowo wysokości będzie w niniejszej sprawie wystarczająca i skłoni stronę do przestrzegania obowiązków wynikających z *art. 40a ust. 1* i *art. 42 ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* w przyszłości. Na niski wymiar kary ma wpływ fakt, iż strona dotychczas nie była karana za niepobieranie opłat recyklingowych od nabywających bardzo lekkie torby z tworzywa sztucznego, którzy wykorzystywali je do innych celów niż pakowanie żywności luzem ani za brak spełnienia obowiązku informacyjnego w zakresie postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął również pod uwagę fakt, iż strona podjęła natychmiastowe działania by uniknąć podobnych uchybień w przyszłości.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne i prawne dokonane w toku postępowania, a w szczególności o ustalenia odnoszące się do kryteriów wskazanych w *art. 189d kpa* oraz wynikające z treści *art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* stanowiącego, że jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w *art. 40a ust. 1* i *art. 42 ust. 1 ww. ustawy* Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w myśl *art. 58 ust. 2 ww. ustawy* nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną w przedziale od 500 zł do 20.000 (*art. 57 pkt 4 ww. ustawy*), a także mając na uwadze, że kary za naruszenie przepisów ustawy muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszać Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji i nałożył na przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 2 000,00 zł (słownie złotych: dwa tysiące ⁰⁰/100). Organ uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń.

Pouczenie

1. Zgodnie z *art. 127 § 1 i 2* oraz *art. 129 § 1 i 2 kpa* stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie (00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1). Odwołanie należy wnieść za pośrednictwem Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (90 - 730 Łódź, ul. Gdańska 38) w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia [*art. 5 ust. 2*]

ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t. j. Dz. U. z 2024 poz.312 ze zm.)].

2. Zgodnie z art. 127a § 1 kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a § 2 kpa).
3. Na podstawie art. 58 ust. 5 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w sprawach dotyczących kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 ze zm.) zwanej dalej Ordynacją podatkową, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują m.in. wojewódzkiemu inspektorowi inspekcji handlowej.
4. Na podstawie art. 58 ust. 4 i ust. 5 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi należności z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa, art. 47 § 1 Ordynacji podatkowej - Strona zobowiązana jest uiścić karę pieniężną w wysokości 2 000,00 zł (słownie złotych: dwa tysiące ⁰⁰/₁₀₀) na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi, ul. Gdańska 38, 90-730 Łódź nr 91101013710007652231000000 w NBP O/Okręgowy, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej stała się ostateczna.
5. Do należności pieniężnej ustalonej niniejszą decyzją nie uiszczonej w terminie stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji - art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312 ze zm.).

Łódzki Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej
W Łodzi
Agnieszka Hermel

.....
(imię i nazwisko, stanowisko służbowe, podpis)

Otrzymują:

1. „.....” „.....”
ul.
.....
2. a/a

